

paa noget Tidspunkt været ønsket fra vor Side med Hensyn til en Forandring af de Beslutninger, som skulde træffes paa Fredstraktatens Grundlag. Det, der skete, var, at man oplyste de danske Gesandter om, hvorledes den danske Regerings Syn paa disse Spørgsmaal var, og navnlig gjorde dem opmærksom paa, at hvis nogen henvendte sig til dem, da kunde de svare, at Danmark ønskede den hurtigst mulige Afgørelse og ønskede, at denne Afgørelse maatte blive en endelig Afgørelse af det sønderjydske Spørgsmaal. Dertil føjedes, at man for sit Vedkommende betragtede det som givet, at Tanken om Internationalisering laa udenfor Fredstraktaten. Denne Opfattelse maatte vi gaa ud fra deltes af alle i Danmark, i hvert Tilfælde af alle i Rigsdagen.

Paa det Tidspunkt, her er Tale om, var jo Internationaliseringsplanerne ikke fremførte i Rigsdagen, de blev overhovedet ikke fremført i Rigsdagen. De Udtalelser, som fremkom fra vore ærede Modstanderes Side i dette Spørgsmaal, gav intet som helst Udtryk for, at de nærede nogen Interesse for eller nogen Tro paa Planer af denne Karakter. Nu bagefter har man indtaget en anden Holdning og er gaaet over til Bestræbelser for Gennemførelse af en Internationalisering. Den højtærede Statsminister gav Oplysninger derom i Gaar. Han meddelte, hvorledes en mellemslesvigsk Deputation var rejst til Paris, han oplyste med Hensyn til Ministeriets Stilling overfor denne Deputation, at det ikke havde sendt den, at det ikke i og for sig følte sig solidarisk med den, men at det ydede denne Deputation sin moralske Støtte. Naar dette er Tilfældet, kan jeg ikke nægte, at jeg for min Del i Virkeligheden vilde have foretrukket, at det højtærede Ministerium selv klart og ligetil havde taget Ansvaret for den Henvendelse, som finder Sted. Thi enhver kan da sige sig selv, at det nytter ikke bagefter at krybe i Skjul bag det mellemslesvigiske Udvalg og sige, at det var dette, der fremførte Henvendelsen, naar man overfor de allierede Magter har tilkendegivet, at man havde fuld Sympati med de Krav fra dette Udvalgs Side, som man mener har praktisk Betydning, og naar man har ledsaget dette Udvalg med en dansk Statsudsending, Hr. Vinding Kruse, en Repræsentant, som jeg ikke nærer Tvivl om, at Hr. Harboe vil føle sig fuldstændig tilfredsstillet af, og har givet denne Repræsentant for den danske Regering Bemyn-

digelse til at støtte det mellemslesvigiske Udvalg netop med Hensyn til Internationaliseringsplanerne. Den højtærede Statsminister oplyste i Gaar om det mellemslesvigiske Udvalg, at det principalt stillede Fordringen om, at Flensborg og 2den Zone skulde indlemmes i Danmark. Han sagde, at Ministeriet havde ikke villet deltage i dette Krav, derimod støttede Ministeriet det mellemslesvigiske Udvalgs subsidiære Forslag, nemlig Internationalisering. Den højtærede Statsminister oplyste ikke for os, hvad det mellemslesvigiske Udvalgs Forslag om Internationalisering gaar ud paa. Ved et Møde i den nordslesvigiske Vælgerforenings Gruppe, som slutter sig til H. P. Hanissen, har han oplyst, at Internationaliseringskravet omfatter Fordringen om, at i den Tid, der ventes paa den nye Afstemning om 15 Aar, skal Flensborg og 2den Zone være knyttede til Danmark i Toldforbund. Men dermed er jo ikke alt sagt med Hensyn til Karakteren af denne Internationalisering. Tilbage bliver Spørgsmaalet: Hvem skal have Styrelsen dernede efter dette Forslag, hvem skal levere de fornødne, de ikke faa Besættelsestroppe, der vil være Brug for i disse 15 Aar til at holde Ro overfor en Befolkning, der nationalt set føler sig forurettet? Det er heller ikke oplyst, hvorledes man har tænkt sig at ordne Spørgsmaalet om Omkostningerne ved hele denne Ordning. Jeg tror derfor, vi har Grund til at spørge den højtærede Statsminister, om han ikke er villig til overfor Rigsdagen at give fyldestgørende Besked om, hvad det mellemslesvigiske Udvalgs Forslag om Internationalisering gaar ud paa. Vi ved i dette Øjeblik, at den danske Regering støtter dette Forslag, vi ved, at Danmark som Følge deraf faar Ansvaret for og staar inde for dette Forslag, og derfor er vi berettigede til at begære af den højtærede Statsminister, at han meddeler den danske Befolkning eller dog i alt Fald den danske Rigsdag eller Repræsentanter for alle dens Partier, hvad Indholdet af dette Forslag er.

Den højtærede Statsminister udtalte nu, at han for sit Vedkommende ønskede en saadan Internationalisering, det var efter hans Mening den eneste Ordning, der kunde betrygge det danske Mindretals Stilling i den kommende Tid dernede Syd for Grænsen, og han pegede her paa de Farer for Danmark, der kunde knytte sig til et Flensborg under tysk Styre. Jeg vil gerne i den Forbindelse sige, at vi forvort Vedkommende ikke miskender de Fa-